

kan købe 20 operationer hos sit private hospital, men vi vil ikke politisk pålægge de valgte amtsråd at gøre det; det er deres eget valg og deres eget ansvar. Derfor skal Udliciteringsrådets arbejdsområde heller ikke omfatte amters og kommuners udlicitering.

Vi kan ikke støtte dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Nu vil jeg ikke tage en kort bemærkning til fru Vibeke Peschardt, men blot rose Det Radikale Venstre for – senest på deres hovedbestyrelsesmøde i weekenden – at have en langt, langt mere venlig indstilling til mulighederne for udlicitering og udbud end den, der præger det store regeringsparti. Der er der jo bestemt ikke åndehul og luft til at diskutere disse her ting. Der bliver enhver diskussion jo slået ned med hård hånd med det samme.

Ellers vil jeg tage mit udgangspunkt i det glimrende indlæg, som finansministeren skrev til tidsskriftet Statsindkøb, nr. 3 i 1994. Jeg har tidligere citeret indledningen, hvor der står:

»Udbud og udlicitering behøver ikke være kontroversielle spørgsmål. I virkeligheden handler det blot om fornuftige, ubureaukratiske, omkostningsbevidste løsninger af institutionernes arbejdsopgaver.«

Artiklen er så god, at jeg også synes, det er værd at citere fra et andet sted i den. Der står i den sidste spalte:

»Et standardargument imod udbud og udlicitering er, at det automatisk indebærer en svækkelse af kvaliteten. Men problemet er snarere, at mange serviceydelsers kvalitet kun vanskeligt lader sig måle.«

Det understreger jo netop den debat, der har været her tidligere i dag. Det hjælper ikke noget, at man hævder, at man ikke kan kontrollere private, hvis det i virkeligheden også er sådan, så længe tingene ligger i kommunalt regi, at det stort set er umuligt at kontrollere kvaliteten og følge op på de aftaler, der bliver lavet.

Der er ingen tvivl om, at netop i disse dage bliver udliciteringer og privatiseringer også brugt som skældsord i forhold til den verserende konflikt i Århus, og det er jo i virkeligheden helt ved siden af, at det er de argumenter, der bliver brugt i forhold til skraldemandskonflikten i Århus; for dér er der jo netop ikke tale om udlicitering, men om, at man har lavet et mærkeligt halvkommunalt selskab, som ikke kunne finde ud af at løse opgaverne tilfredsstillende.

Men når jeg alligevel vil fremdrage Århus, så er det, fordi vores udmærkede borgmester i Århus, Thorkild Simonsen, til dagbladet Børsen har udtalt følgende:

»Det kan i de kommende år spare skatteyderne for milliarder og medvirke til et lavere skattetryk i landets 275 kommuner.«

Det, borgmester Thorkild Simonsen siger til Børsen, er, at det er på tide, at spørgsmålet om udlicitering af offentlige opgaver bliver afideologiseret, og at man anlægger en langt mere pragmatisk indfaldsvinkel til privatiseringer og udliciteringer.

Det er ikke en udtalelse, der er kommet i disse dage fra borgmester Thorkild Simonsen. Det er en udtalelse, der faldt til Børsen den 7. maj 1991, og det er jo ved at være et par år siden, men situationen er præcis den samme i dag. Det er de samme gode argumenter, der gælder for at udlicitere. Der kan med borgmesterens ord spares milliarder, og skatterne kan sænkes, og kvaliteten kan sættes op.

Når man har fulgt den debat, der har været i Socialdemokratiet, kunne man jo godt foranlediges til at tro, at det er udbredt i Socialdemokratiet, at man er totalmodstander af de her ting; men går man for eksempel til Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, så er en medarbejder, som hedder Gitte Krogh, den 4. oktober 1995 i en stort opsat artikel i Information citeret for følgende:

»Jeg opfatter udlicitering som et middel til at gøre den offentlige service billigere og bedre til vores alle sammens fordel.«

Og senere siger hun:

»Pleje af ældre, børnepasning, rengøring, edb-arbejde, miljøkontrol, byplanlægning, hvad som helst. Det er alene et spørgsmål om at definere opgaverne rigtigt.«

Intet kan jo være mere korrekt. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har fuldstændig ret i det, som der gives udtryk for i dagbladet Information den 4. oktober 1995, og hvis der var den samme grad af åbent sind i Socialdemokratiet, som der tilsyneladende er i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, havde vi jo været i stand til at komme noget længere i dag.

Jeg gentager, at det både er pleje af ældre, børnepasning, miljøkontrol og byplanlægning og så det ikke uvæsentlige ordvalg »hvad som helst«. Jeg kan ikke være andet end enig med denne Gitte Krogh. Det er fuldstændig rigtigt. Jeg kan ikke komme i tanke om ret mange kommunale opgaver, der ikke med fordel kunne